

være ganske urimeligt, synes jeg, om Statskøvvæsenet paa Forhaand vilde stille sig paa Arbejdsgivernes Side. Her vilde efter min Mening være en smuk Opgave for Landbrugsministeriet ved at indtage en mæglende Stilling, og jeg vil, som sagt, haabe, det maa lykkes Landbrugsministeren ved sin Medvirkning at forhindre, at denne Strejke kommer til Udbrud.

Johannes Lou: Det ærede Medlem fra Bogense (Gunnar Fog-Petersen) kom ind paa Omtalen af Statsstøtte til Forfattere. Det er vel i al Almindelighed saaledes, at denne Statsstøtte er en Forskrivning paa Fremtiden, men de fleste af disse Veksler bliver aldrig indløst, og man skal derfor være særdeles forsigtig med at udstede dem. Nu vilde det ærede Medlem fra Bogense yderligere have denne Understøttelse til Forfatterne forøget. Jeg tror, det er en ret farlig Vej at komme ind paa. Man kan maaske tænke sig at støtte enkelte Bøger, men det vilde vel være for farligt et Eksperiment at lade en Regering bestemme, hvilken Litteratur der skal læses. Vilde det ikke være langt rigtigere at lade Folk selv bestemme, hvilke Bøger de vil læse, og derved selv bestemme, hvilke Forfattere de vil understøtte, hvilket kunde ske ved, at Staten forøgede sine Tilskud til de forskellige Biblioteker til Indkøb af Bøger af nulevende danske Forfattere? Jeg tror, dette vilde frembyde en langt større Tryghed, særlig naar man af de Forhandlinger, som blev ført ved Forfatterforeningens Generalforsamling, ser, paa hvilken Maade Statens Honorarer uddeles.

Medens jeg er ved Kunsten, er der et lille Spørgsmaal vedrørende Jernbanerne, jeg vilde fremdrage, nemlig Spørgsmaalet om et Teater tog for Byerne i Sorø Amt. Trafikministeriet har ladet indflette en Vogn i et Tog, som gaar fra Roskilde ved 12-Tiden. Med Hensyn til daarlig Belysning, slet Vognmateriel og slet Varme naar denne Vogn alt til Fuldkommenhed. Det vilde ikke medføre nogen stor Udgift, om man i dette Godstog, som er et ordinært Tog, indsatte en nogenlunde anstændig Vogn med Lys og Varme, saa at virkelig Folk Vest for Roskilde i alt Fald 2 à 3 Gange ugentlig kunde benytte dette Tog. Jeg tillader mig derfor at henstille til Trafikministeren, at han gennemfører denne Forbedring, som vil blive hilst med megen Taknemmelighed af Beboerne i Sorø Amt.

Der er talt meget om Udgifterne, og den ene Udgift er dynget paa den anden.

Jeg vil tillade mig at anvise den højtærede Finansminister et Felt, hvor der absolut kan spares. Jeg mener, at man burde spare de Bidrag, der nu gives Dr. Hindhedes Kontor for Ernæringsundersøgelser. Disse Undersøgelser er ganske forfejlede og i deres Formaal i den Grad menneskefjendske, at man kun vilde gøre Samfundet en god Gavn ved at unddrage dette Kontor enhver Statsstøtte. Er disse Undersøgelser værdifulde, vil de have beriget Dr. Hindhede og hans Venner i en saadan Grad, at han ingen Understøttelse har behov, og er de rent skrivebordsteoretiske, er de saa værdiløse, at jeg mener, at enhver Understøttelse burde fratages Dr. Hindhede. Han er jo ret aggressiv med Hensyn til, hvad dette offentlige Kontor tillader sig at byde den danske Befolkning. Nu ved man, hvorledes det er gaaet med Mælken, at den er blevet dyrere. Der er ligesom før, da det gjaldt Flæsken, givet Statsautorisation til at forklare, hvorledes Mælken virker nærmest skadeligt, hvorledes man baade uden Flæsk og Mælk kunde føre en menneskeværdig Tilværelse. Jeg mener, at den Frokost, han her har budt det danske Folk, og som han har offentliggjort, burde stedefæstes i Rigsdagstiden, og jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse nævne denne for Dr. Hindhede og hans trofaste Tilhængere vidunderlige Frokost, som jeg kun vil anbefale, at vore Restauratører fik at servere en Uge i Træk, for at Folk kunde blive tilstrækkelig overbevist om, af hvilken Karakter den er. Han skriver: „Man stuver ikke Grønsager i Mælkesauce, men“ — Mælken er altsaa blevet for dyr — „i en Plantesauce af Grøntsuppe, Mel og Margarine. Man maa med god Samvittighed spise kogte Kartoffler, Gulerødder, kogt Kaal. Spises hertil Rugbrød med Margarine, har man en Frokost, der er billig og velmagende“. Det er altsaa Hr. Hindhedes teoretiske Eksperimenter med Hensyn til den Frokost, han byder os. Der er under denne Forhandling fra mange Sider talt om Arbejde, Arbejde og atter Arbejde. Der er talt fra forskellige Sider om Arbejde baade for de store og de smaa i Samfundet, og intet er sikkert rigtigere, end at Arbejdslykken er et af de faa Kle nodier, som gør Livet værd at leve, men i det Øjeblik man byder Menneskene en saadan autoriseret Statsfrokost, vil jeg tro, at det vil gaa ringe med Arbejdet og ringe med Arbejdslysten.

Det 12te Medlem for Hovedstaden (J. Chr. Jensen) talte i Gaar om de ko-